

Княгиня Іштар. Містеріальна легенда

Про книгу

Одне з найдавніших сказань людства, передане по-новому та відтворене в сучасних образах. Давня месопотамська легенда про Таммуза та Іштар - це історія про справжнє визволення жінки, яка, якщо любить, здатна до найвищої самопожертви та, подолавши перешкоди, може здобути ключ до таємниці вічного життя. Водночас це сказання про те, як вічне життя отримує смертний: Іштар, яка одночасно є коханою, сестрою та матір'ю, звільняє Таммуза зі світу тіней і веде його до світла. Книгу може читати як підліток, так і дорослий.

МІХАЕЛЬ ШУБЕРТ

КНЯГИНЯ ІШТАР
МІСТЕРІАЛЬНА ЛЕГЕНДА

Княгиня Іштар

ВІД ПЕРЕКЛАДАЧА

Відчуваючи небесну вись та глибоке коріння українських жінок-берегинь, мені було даровано можливість доторкнутися до цієї містеріальної легенди й перекласти її українською мовою, зробивши ще ближчим цілюще минуле жіночої життєдайної сили розумінню сучасної українки чи українця.

Якщо твоє серце відкрите — не важливо, чи для радості, чи для болю, — значить, незважаючи на твою стать, ти готовий чи готова пройти ті брами, що підготувало тобі життя, й бути прикладом для інших, що йдуть за тобою. Прочитана легенда уже працює, варто просто пильніше придивитися до подій довкола себе, щоб розпізнати, котру браму вже пройдено, а перед якою ти стоїш!

А якщо ти ще дитина, тоді тобі пощастило мати справжні приклади подолання перешкод, віру у вищі сили та дива, тобі пощастило пройти ініціацію вчасно!

Нехай ця легенда зцілює кожного, кого вона обрала й до кого вона потрапила свідомо чи несвідомо!

Перекладач Василюк Мирослава

МІХАЕЛЬ ШУБЕРТ

КНЯГИНЯ ІШТАР.
МІСТЕРІАЛЬНА ЛЕГЕНДА

Переклад Мирослави Василюк

Малюнки Людмили Гуменюк

Київ
НАІРІ
2024

УДК 821.112.2-343=161.2
Ш95

Переклад с видання
Michael Schubert.
Die Königin Ishtar. Eine
Mysterienlegende. Urachhaus, 2000.

Малюнки: Гуменюк Людмила
Дизайн обкладинки: Тетяна Баштова

Шуберт М.

Ш95 Княгиня Іштар. Містеріальна легенда – переклад з нім. М. Василюк – К. :
НАІРІ, 2024. – 48 с., іл.

ISBN 978-617-8292-04-1

978-617-8192-25-9 (електронне видання)

Одне з найдавніших сказань людства, передане по-новому та відтворене в сучасних образах. Давня месопотамська легенда про Таммуза та Іштар — це історія про справжнє визволення жінки, яка, якщо любить, здатна до найвищої самопожертви та, подолавши перешкоди, може здобути ключ до таємниці вічного життя. Водночас це сказання про те, як вічне життя отримує смертний: Іштар, яка одночасно є коханою, сестрою та матір'ю, звільняє Таммуза зі світу тіней і веде його до світла. Книгу може читати як підліток, так і дорослий.

УДК 821.112.2-343=161.2

ЗМІСТ

Вступ.....	6
Іштар – садівниця.....	7
Кохання.....	3
Перша брама.....	10
Друга брама.....	17
Третя брама.....	21
Четверта брама.....	25
П'ята брама.....	29
Шоста брама.....	11
Сьома брама.....	12
Безсилля.....	40
Таммуз та Іштар.....	41
Післяслово.....	45

ВСТУП

Не так уже й давно її знав кожен: історію про прекрасну княгиню Іштар. Іштар була не звичайною княгинею — вона була володаркою життя. Ні смерть, ні старість не мали над нею влади, і вона була позбавлена потреби помирати. Навіть хвороби берегли її. Вона не знала ні болю, ні страждань і була справді недоторканою, безсмертною правителькою життя. Краса її славилася по всіх землях. Деякі казали, що вона прекрасна, наче рожеві хмарки на світанку, інші порівнювали її із ніжним срібним сяйвом місячної повні на сході, а очі її — із зорями, що сяють уночі. Зрештою, всі зішлись на одному: краса Іштар не могла зрівнятися ні з чим у всьому світі. Тому неочікувана зустріч із нею віщувала людям небезпеку. Безсмертною любов'ю, навіть не змигнувши оком, у ту ж мить був би охоплений усякий муж, усякий юнак, який побачив би княгиню.

Іштар було відомо про це, тому вона ховалася від людських очей. Велике нещастя, якщо між безсмертним творінням і смертною людиною спалахувало кохання. Тому дуже рідко залишала княгиня своє приховане князівство, і ще ніколи погляд людини не торкався її. Однак історію про прекрасну Іштар розповідають і досі.

Краса Іштар наповнювала її князівство особливою чарівністю. Уся земля світилася від її присутності золотим сяйвом. Коли на свята князівна прогулювалася у своєму садку, вбрана у княжу одіж і увінчана золотою короною, що сяяла ясними алмазами, здавалося, що навіть оксамитові троянди та витончено ніжні лілії блякнуть поряд із нею. Корона, що прикрашала її гордо підняту голову, затьмарювала величчю всю природу.

Та от, одного разу сталося дещо, що ніколи не повинно було статися.

Незбагненна доля влаштувала так, що один юнак, прекрасний ликом та станом, та ще й чистий у своїх помислах, зустрів Іштар, і її погляд миттю торкнувся глибини його серця. Нові незвідані почуття проникли в душу юнака. Неможливо було врятуватися від кохання, яке охопило його. Але й Іштар, високородна князівна, не розуміла, що з нею відбувається. Її теж заповонило кохання! Ніколи раніше не траплялося з нею нічого схожого – серце її палало полум'ям, вона більше не впізнавала себе.

Але як же таке могло трапитися?

Слухайте!

ІШТАР – САДІВНИЦЯ

Іштар, правителька життя, з давніх-давен стежила за тим, щоб життя земне ішло правильним шляхом, щоб нічого з того, чому визначено жити, не зсихалося, але й не розросталося надто буйно, затуляючи собою прекрасне. Вона панувала над хмарами й вітром, щоб у правильний час і в правильному місці йшов дощ, змушувала сонце десь гріти, а десь – палити, визначала для місяця бути повнею чи щербатим. Іштар була благодатною садівницею землі, і духи повітря, землі, води й вогню їй вірно служили. Щодня приносили вони їй звістки про те, як у її саду – на землі – все росте й розвивається.

Кожного разу, коли століття підходило до кінця й народжувалося нове, князівна залишала своє князівство й навідувала землю. Вона вирушала до колиски нового віку, клала туди найкращі плоди та насіння, які родила земля за минуле століття, і благословляла їх на вік прийдешній.

Жодна людина не повинна була бачити її у цей сакральний час. Тому зазвичай вона чекала до останньої опівночі віку, що минає. Інколи траплялося так, що саме в цю важливу ніч на небі сяяла місячна повня. Тоді Іштар наказувала їй сховатися на певний час за темними хмарами, а потім знімала свої дорогоцінні шати й осяйну корону з голови. Вона огорталася у дванадцять темних шовкових покривал, кожне темніше від попереднього. Далі, стоячи на вежі свого палацу, направляла свій погляд на землю, і лишень коли всі люди на землі засинали, коли гасилися всі свічі та вогні у печах, опівночі наказувала вартовим опустити важкі ланцюги підвісного мосту. Укутана в темні покривала, пройшовши по сяючому кришталевому мосту, ступала князівна на землю. Іштар несла із собою мішечок, наповнений насінням: дорогоцінний скарб, посів і благословіння для колиски нового століття.

Кінець безкоштовного уривку. Щоби читати далі,
придбайте, будь ласка, повну версію книги.

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ